

1 Haziran seçimlerinden sonra rahatlayıp korkunun esaretinden kurtulmaya çalışan insanlarımız vardı, sayısı da azımsanmayacak şekilde fazlaydı. Doğruyu ha söyledi, ha söyleyecek. Haksızlıkları, yolsuzlukları ve hukuksuzlukları ha itiraf etti ha edecek deyip, sonuçta sağduyu galip gelip, gerçekleri görüp doğruya sahip çıkacak sandık.

1 Kasım seçimlerinden sonra beklenmedik sonuçlar çıkınca insanlar Haziran seçimlerinin öncesinin de gerisine gitmeye başladı. Birden korku ve baskı algısına kapılıp işlerimiz bozulur, mali polis gelir vb. düşüncesiyle bireysel çıkarlarını toplum çıkarlarından üstün tutmaya başladılar ve bunun için “**Dön baba dönelim!**” düşüncesiyle on üç yıldan beri yaptıklarını yaparak Mevlana’dan fazla döndüler. Bu algı yönetimi ve bireysel çıkar ilişkilerinin toplum çıkarlarının önüne geçmesi ülkemizde neye mal olacaksa olsun bazılarını hiç ilgilendirmedi ki. İşimizi yürütelim, toplum çıkarlarından bana ne! ben kendi işime bakarım, bana dokunmayan yılan bin yaşasın, bal tutan parmağını yalar! Vs, vs, ve saire! Derken sonuç; Bal yalamaya değil de tezek yakmaya gidiyoruz...! Anlayan yine yok!

İktidar olan daima güçlüdür buna bir diyeceğimiz yoktur. Ancak güçlü olmak başka haklı olmak başkadır. İktidarın destekçisi dışında kalan yüzde elli bir, hem güçlü hem de haklı olamaz mı? Hafızamızı bir yoklayalım, bu günlerin takvimi olan;

17 Aralık’a bakalım, sıradan bir tarihidir? 25 Aralık var mıdır, yok mudur? Yoksa ayakkabı kutusu nedir? Hepsi biliniyor da bilinmeyen tek şey kutuların kaç numaralı ayakkabılara ait olduğumuzdur?

Paralele yüklenen suçlarda karenin, eşkenar dörtgenin, dik üçgen veya eşit kenarının, altıgenin, koninin vs. kısacası yamuğun ortaklığı var mıdır, yok mudur? Sormaya gerek yok, bence var oğlu vardır. Hem de yamuğun ortaklıktaki hissesi hepsinden çok fazladır. Ama güç elinde olunca vurun abalıya gitsin. Sahi o zamanlarda kiminle flört ediyordunuz? Bütün suçları yüklediğiniz geometrik bir şekille mi yoksa emperyal bir dünya ile mi?

Toplumun iç politikada ayrıştırılması, ötekileştirilmesi dış politikaya da yansıyor. Bu durum içeride aşırı rahatsızlık yaratıyor. İç huzurun sağlanamadığı yerlerde dış siyasetten çare umuluyor ama hiç kimse kendine kendinden daha yakın olamıyor ki. Dışarıda da helezona sarılıp gidiyoruz. Doğru dürüst bir çizgimiz yok, dünya bizi olduğumuz gibi yas yamuk görüyor. Bunda bizim matematik öğretmenimizin suçu varda, her seçimde sınava giren öğrencilerimiz çok mu masum? Ya da “Biz küçük çaplı işlerle uğraşıyoruz.” diyerek bunları boş mu verelim?

Herkes çıkarı neyse öyle olmuş. Mehmet Akif’in dediği gibi “Yüzsüzdür insanoğlu kimse bilmez fendini, kime iyilik yaptıysan ondan koru kendini.” Deve kuşuna “uç” demişler. “Ben deveyim” demiş. “O zaman koş” demişler. “Ben kuşum” demiş.

Yoksa küçük beyinlerin seçildikten sonra algılayamadığı arızalı bir durumlarımı var? Pabucumun yaratıkları!

ARIZALI DURUM

Çarşamba, 16 Aralık 2015 07:49 -
